

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Стрижень народу

На 30-го березня заплановано в Нью-Йорку парад з оркестрами, промовами і дефілядою на честь поворотців з полону в В'єтнамі. Всі вони повернуться вже до 28-го цього місяця і тому це відзначення стосується не тільки в'єтнамських комуністів. За винятком буквально кількох осіб, які поведуться в полоні негідно й були за те бойкотовані вже в полоні іншими товаришами, всі ці поворотці викликають подив своєю патріотичною поставкою, своєю гарту духа, своєю дисциплінованістю, своєю лояльністю супроти батьківщини, суспільства, зверхників. Тому Департамент оборони прихилився до думки понадпартійного Комітету в Нью-Йорку, що коли вітали там з парадом поворотців з першої і другої світових воєн, то подібна пошана належить і ветеранам В'єтнамської війни.

У кожній нації існують елітарні верстви, які постають своєю державі відповідальним провідом. Американські президенти покликували собі для поради науковців, що творили у Вілсоні Домі на чолі "трест мови". Але досвід показав, що цивільні інтелектуали інколи штовхали в халепу країну своїми порадами, що їх джерелом була їхня контрреволюційна філософія, несумісна з відносинами у світі та законами воєнної стратегії. Зате дві інші верстви народу завжди були на висоті: антикомуністичне робітництво, вороже всім порушенням державних законів та публічного ладу, і старшини всіх родів збройних сил.

Коли дивитися на світлинки випускників Вест Поінту, Морської Академії в Аннаполісі чи Летувської Академії в стейті Колорадо, не можна не згадати в них кадрів потенційних лідерів. Високе американське старшинство — висококлісське, і воно придало у військових школах не тільки знання військового діла, але й ті прикмети, що потрібні провідникам. Недарма з-посеред 37-ох американських президентів 22 були старшинами.

Одною з причин програти українським визвольним змаганням було виховання українських юнаків у минулому в презирстві до військового звання, як до чогось нижчого у суспільстві. Тому до Української Галицької Армії треба було брати чужинських старшин, а в Армії УНР були тільки нечисленні високоосвічені старшини з колишньої російської армії. Висока військова освіта формувала також характер. Поворотці з В'єтнаму ще раз це доказали.

Шевченко в УССР 1973

Широко розписувалися і ще подекуди розписуються совєтські пропагандисти про те, якої "міжнародної слави" зазнав великий поет України Тарас Шевченко, "незалежний і суверенний державний український народ", як називають вони Українську ССР. Про те, як же насправді ставиться совєтський режим в Україні до Шевченка і його творчості, можуть свідчити, з одного боку, пов'язані з репресіями заборони святкувань пам'яті Шевченка вшановування киянами, зокрема київською молоддю кожного року в травні біля пам'ятника Шевченкові, а з другого — щораз виразніша тенденція режимних чинників обмежити культ Шевченка формальними відзначеннями.

Яскравим прикладом того, як справді ставиться суцільний режим в Україні до Тараса Шевченка, можуть бути щорічні відзначення Шевченкових роковин пресою органами в УССР. Число 18-го офіційного органу Спілки Письменників України "Літературна Україна" з 6 березня 1973 р. появилось з портретом Брежнєва і повідомленнями про "обмін партійних документів" на 1-й сторінці з інформацією на 4-й сторінці, що "наступний номер "Літературної України" вийде 13 березня", тобто вже по Шевченкових роковинах, які припадають на 9 і 10 березня, але без будь-якої згадки про них. Чергове число "Літературної України" — 19-те з 13 березня, ц. р. — являло з повідомленнями про постанову ЦК КПУ і Ради Міністрів УССР "Про вшанування державних премій Української РСР імені Т. Г. Шевченка" на 1-й сторінці і з короткою рецензією Н. Сіренка на книжку М. Комішанченка "З історії українського шевченкознавства", що про не писав д-р Л. Луців у своїй ґрунтовній статті в трьох числах "Свободи". Повідомлення про премії ім. Шевченка обмежує орган ЦК КПУ, Верховного Совету і Ради Міністрів УССР "Радянська Україна" в числі 58-му з 10 березня, ц. р. Ця ж газета в ч. 59 з 11 березня принесла тільки коротке повідомлення на 4-й сторінці про ХХІ Шевченківську конференцію в Сієні і про збірники в Київському Державному Університеті. Повідомленнями про державні премії ім. Шевченка обмежує також газета "Культура і Життя", що є органом Міністерства Культури.

Так виглядало відзначення роковин Шевченка в березні 1973 року в Українській ССР.

АРХИПАСТІРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

З НАГОДИ 40-ОЇ РІЧНИЦІ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ

Дорогі й Улюблені!

Минає сорок років, як невимовно тяжкий стогін лунав понад всією Україною. В той самий час, коли віджила природа, щоб відновити й збагатити все, що життя продовжує, росли в мільйони жертв народу українського, найкращі діти якого життя своє в муках голодової смерті кінчали.

Душороздиравчим голосянням неслася до Неба скарга матерів українських за одне тільки те, що не мали вони змоги виконати тільки їм присущий обов'язок: заспокоїти голод і спару їхніх немовлят. Груді їхні були порожні, як та кора на деревах, що висохла. Ще голоснішим здавалося квітання немовлят і тих малюків, що вже на ноги стали... Росли незчисленні спільні й принагідні могили, переважно падаючи чорним смутком оповитими селами, при дорогах, в яругах чи серед чистого поля викопані...

Саме весною 1933 року долігав кінець червоного Страсного Тижня, що його людоженими в Україні Москвою, можливо в надії, що їм урядяться зневідомити в московських застінках і підвалах всі злочини, довершені супроти людини і народу, від Грозного-царя починаючи й на кривавому Сталіні-царю кінчаючи. Та даремне, українські могили вийшли з вітрами говорити й кликати до довершення недовершеного. Голос із тих могил, і тих, що їх Москва розсыпала по широким просторах своєї Півночі, і тих, що по сибірських тайгах і підгірних мерзляках і спільних могилах припинала, і тих, що життя своє скинули в рудниках і шахтах Камчатки та на півострові Казахстану, і тих, що по всій Україні з волі Москви поворстали і, нарешті, особливо з могили страдників Великого Голоду, — став могутнім. Не за торами вже карі час. Вже останні мари, червоні під пролітлою української крові і сльозі, під сліз матерів українських, за небосхил спливають. Вже видно схід сонця волі.

Молімося же, Брати і Сестри, щоб тепле, довгожданого сонця огріло безбачену злобою людською землю українську та прискорило схід волі на ній. Але пам'ятаймо водночас, що до молитви треба додати ще й труд, бо віра в Боже Правосуддя тільки тоді всесильна, якщо вона не є лише формою, а є переконанням, коли її творчим чиним — ділом зміцнює. Зміцнюймо ж віру в Боже Правосуддя кожний в самому собі і всі спільно в нашої побожний українській громаді. Пошасті нам у цьому, Боже!

Водночас кличу вас, Дорогі й Улюблені, зложити в сорозу річницю Великого Голоду низкий поклан перед могилами мучеників того Голоду та гарячою молитвою за їхні душі вшанувати їхню пам'ять. Всенародне вшанування пам'яті страдників і мучеників Великого Голоду визначає на щорічну Провідну Неділю, себто в неділю, в яку від віків наша св. Церква молилася за душі наших славних передників та праведників, мучеників і героїв України.

Христос поважа, що тих, хто зневажав дітей, чекає найтяжча кара. Ця кара чекає і Москву. Вона неминуче прийде, як це вже не раз

було за знування Москвою над Україною.

Пригадаймо хоч би невідомі могили козаків українського, на кістках якого збудовано столицю царів московських, отой Петербург, якому вже в цьому столітті надали ім'я не меншого від Петра ката і Ленінградом назвали. Проте, пригадаймо, видко, сучасні червоні московські володарі до їхніх царів попередників, що так тісно з Петербургом пов'язана. Бо саме у палахах царських постійно лунав голос і прокляттям-замушенням козаків українських, голос, який лунав до Всевисшнього з благанням про кару для негідців. І ту кару, страшну кару, вони вигадали.

Сучасні червоні царі рішили перенести свою столицю знову до "красокаменної" Москви, можливо в надії, що їм урядяться зневідомити в московських застінках і підвалах всі злочини, довершені супроти людини і народу, від Грозного-царя починаючи й на кривавому Сталіні-царю кінчаючи. Та даремне, українські могили вийшли з вітрами говорити й кликати до довершення недовершеного. Голос із тих могил, і тих, що їх Москва розсыпала по широким просторах своєї Півночі, і тих, що по сибірських тайгах і підгірних мерзляках і спільних могилах припинала, і тих, що життя своє скинули в рудниках і шахтах Камчатки та на півострові Казахстану, і тих, що по всій Україні з волі Москви поворстали і, нарешті, особливо з могили страдників Великого Голоду, — став могутнім. Не за торами вже карі час. Вже останні мари, червоні під пролітлою української крові і сльозі, під сліз матерів українських, за небосхил спливають. Вже видно схід сонця волі.

Молімося же, Брати і Сестри, щоб тепле, довгожданого сонця огріло безбачену злобою людською землю українську та прискорило схід волі на ній. Але пам'ятаймо водночас, що до молитви треба додати ще й труд, бо віра в Боже Правосуддя тільки тоді всесильна, якщо вона не є лише формою, а є переконанням, коли її творчим чиним — ділом зміцнює. Зміцнюймо ж віру в Боже Правосуддя кожний в самому собі і всі спільно в нашої побожний українській громаді. Пошасті нам у цьому, Боже!

Водночас кличу вас, Дорогі й Улюблені, зложити в сорозу річницю Великого Голоду низкий поклан перед могилами мучеників того Голоду та гарячою молитвою за їхні душі вшанувати їхню пам'ять. Всенародне вшанування пам'яті страдників і мучеників Великого Голоду визначає на щорічну Провідну Неділю, себто в неділю, в яку від віків наша св. Церква молилася за душі наших славних передників та праведників, мучеників і героїв України.

Роману

ІТАЛІЙСЬКА ПРЕСА ПРО УНЦ

Останнім часом світова преса дедалі більше присвячує увагу українським, зокрема церковним справам. На це складаються такі обставини, як присутність в Римі Переломарха УНЦеркви і висунення ним питання патріархального завершення цієї Церкви, як також справа її оборони на землях України проти ліквідаційної політики Москви.

З-поміж різних голосів преси подалося тут тільки два актуальні репортажі в передових італійських періодиках, які появились з кінцем січня.

Українські досягнення в Римі

Тижневий додаток до папського журналу "Л'Оссерваторе Романо", що появляється під назвою "Л'Оссерваторе делла доменіка", з 29 січня 1973 р. вміщує чотиристоріковий репортаж про релігійно-культурні досягнення українців в Римі, відкритої перебуває Блаженний Кир Іосиф. Автор Ріфасе Капомазі, відвідавши історично-етнографічний музей Українського Католицького Університету в центрі Риму, сам університет і Союз святої Софії при Віа Боччез, являв надзвичайно цікавий репортаж під якимось заголомком: "Відкриття книги візантійської культури". В репортажі вказано на створення університету для розвитку української науки й плекання східних партій в Католицькій Церкві, "установи, яка щойно виникла, але є сьомогоднією" за словами Папи, і представлено найновіший збудовок Верховного Архипіскопа, Музей при церкві св. Сергія і Васка, що є найвиднішим знаком української присутності в Римі.

Описуючи музей, Капомазі згадує про українську прасторію та історію, вказує на давні пов'язання України з скитами, зупиняється над джерелами й початком християнства на Україні. Нехай же і в щорічну Провідну Неділю залунають заупокійні гарчі моїляни по всіх українських церквах в Римі, де Кир Іосиф створив осередок для Церкви в діаспорі, та на його оборону мовчазної Церкви перед світовою опіцією. Зокрема автор цитує відому промову Верховного Архипіскопа з 23 жовтня 1971 р. на Палестині Синоді єпископів.

Більша частина статті присвячена свідченням про існування і діяльність Церкви в катакомбах сьогодні. Для цього він приводить "драматичне свідчення таємничого єпископа" Кир Василя Величківського, який у січні м. р. був змушений залишити свою батьківщину. В статті - репортажі подано життя і страждання цього Ісповідника віри, його два засуди, досвід у тюрмі та на засланнях. Деякі факти подано вперше, бо їх розкрив Кир Василь у своєму інтерв'ю (Закінчення на стор. 5-й)

Нехай же і в щорічну Провідну Неділю залунають заупокійні гарчі моїляни по всіх українських церквах в Римі, де Кир Іосиф створив осередок для Церкви в діаспорі, та на його оборону мовчазної Церкви перед світовою опіцією. Зокрема автор цитує відому промову Верховного Архипіскопа з 23 жовтня 1971 р. на Палестині Синоді єпископів.

Більша частина статті присвячена свідченням про існування і діяльність Церкви в катакомбах сьогодні. Для цього він приводить "драматичне свідчення таємничого єпископа" Кир Василя Величківського, який у січні м. р. був змушений залишити свою батьківщину. В статті - репортажі подано життя і страждання цього Ісповідника віри, його два засуди, досвід у тюрмі та на засланнях. Деякі факти подано вперше, бо їх розкрив Кир Василь у своєму інтерв'ю (Закінчення на стор. 5-й)

Ваш у Христі
† Мстислав
Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви
Перший Тиждень
Великого Посту 1973 Р. Б.

Лесь Лисак

ДОБРОВОЛЕЦЬ

Як звичайно вранці я прийшла до праці. Та ще не встигла переступити порога краніці, як дивний, старий Бил, тиньнув мені листа. "Ще для вас, — усміхнувся таємничо, — Спецделівері!"

Ані ранній, ані навіть "спецделівері" лист у краніці не є ніяким дивом. Це може бути повідомлення з фабрики, що замовлений товар уже вислав. Або напавки, що мають труднощі з висилкою. Та цим разом це не був комерційний лист. У горішньому розі конверта стояло чорним на білому: "Sgt Davis R. Dill, USAF Recruiting Office" — урядова справа.

— Це якась помилка, — подумала я. — Як урядова справа може мати до мене незвичайний мені сервант Діл з поборою комісії військового американського летунства? Хібащо вибухнула війна зі сьомими, і сервант Діл уміє відчувати таємні думки? Бо вже не раз думалося, що коли б щось таке трапилося, могла б я придатися бою як перекладачка... Та цей фантастичний здогад зник так скоро, як появився. Ніякої війни нема, бо щойно прослухала я радіо зніздомлення. А подруге, вже відкрита конверт. У ній був стандартний запитник, який стосувався особи Майка Літла. Власне, Майк Літл покликався на мене в справі рекомендацій, потрібних для прийняття добровільця до військового летунства.

Моя пам'ять почала напружено працювати. Хто такий Майк Літл, що, як виходить, добре мене знає, а я не можу собі його пригадати? Зараз, зараз — це мусів бути котрийсь із помічників у краніці, так званих "стак боїв". Стак боїми у краніці бувають здебільша хлопці із середніх шкіл, які у вільний час хочуть заробити трошки грошей. Та вони так часто минають, що трудно їх усіх запам'ятати. Ось, наприклад, тепер у нашому відділі теж працює Майк, але він називається інакше. Котрий Майк це був?

Вже пригадала! Коротко підстрижена ясна чуприна, сині, всімкісні очі, старенька, але чиста сорочка. Це — Майк Літл. Завжди погідний, завжди охочий до роботи. Працю виконував скоро і акуратно. Ніколи ні на що не нарікав. Продавчині у нашому відділі, Емілія і Розі, дуже його любили.

Емілія не раз обдаровувала Майка каніклями-секаріями, які бундимо були для неї "завдатом каліфорнії", а які вона насправді приносила для Майка, бо у його хаті достатки не переливалися. Окрім нього було ще п'ятеро молодших дітей. Майк помагав батькові-вдівцеві у господарстві, варив, прав. Від іжі, яку приносила йому Емілія, він нібито відмовлявся, але їв її з великим апетитом. І казав "дякую" за кожну, навіть найменшу прислугу.

Враз стереотипні питання формуляру набирають тепло. — Пятасте, серванте Діл, чи Майк заслуговує на довіру? О, так! Працюючи у нас, він знав, де заховані наші портфелі з грошима, але ніколи не вважав з них ані цента. А грошей було у нього обмаль — не раз перед ним платили йому грошми тридцять центів за автобус. Тоді він неслидило, насоромлено позичав їх у Емілії чи Розі.

Пятасте, серванте Діл, чи Майк чесна людина? У цьому нема сумніву. У той час, коли деякі його ровесники — патлаті і негідні, але напевно ситі, зчинили законні у місті, у свої власні школах, Майк вів важку пудлу з товаром. Витяг міг бути там, на вулиці, між золотниками, між так званими "хочемо мити", але, чуючи крики черев'яків, тільки вмикався, чини це змудріють? Він не засуджував, бо сам немав до тієї молоді генералі, але, виходить, думав інакше, ніж вони.

Пятасте, серванте Діл, чи Майк уміє співжити і співпрацювати з людьми? Я розумію, що це дуже важке питання, бо добра військова частина мусить бути монолітна. Вам не потрібно маркератів, бешкетників і безсердечних егоїстів у війську. Я певна, серванте Діл, що з Майком у цьому відношенні не буде найменшого клопоту. Він завжди помагає з доброї волі нашим продавчиням у їхній праці. Так і чую: "Залишити, Емілія, цей картон затягнутий для вас, я його поспішаю. Або: "Підождіть, Розі, я їстину вам це з поліції". Такий хлопець напевно помагає у потребі своїм товаришам зброї!

Та найвиразніший серванте Діл, рисується у моїй пам'яті один епізод з Майком. У той Святий-Вечір'я не мусів працювати, а ми мусили. Він спеціально прийшов до краніці, і признаючи, що із нас різдвяний чарівничок. Це були дуже серйозні дарунки, та вони неслибого зворушили. Вони вийшли по шире серце серванта, який сам мало-мало-мало-мало поділитися тим, помагає, з іншими. Це вже підходить під рубрику шляхетності. Коли ви зробите з Майком волю, він у потребі віддасть вам кусок хліба...

Та чому у мене закаралася така сантиментальна нотка та ще й у такій формі, як стандартний, такий-токий формуляр? Чи чому, що такий, як ми, переживає війну і знаємо, що воно таке? Чи може просто тому, що я трохи зворушилася, серванте. Власне, ми всі у нашому відділі горді з Майка, який зголосився добровільцем до війська. Він, без сумніву, знає, що там на нього чекає твердий шкіль. Дякуй, на, військової лад. Та він їх не боїться. Він уміє знає тверде життя. Він, де з тих, які чекають, щоб їм давали усе задарма.

Згідно з вимогами формуляру, під усіма цими найкращими рекомендаціями ставлю свій підпис. Ставлю з радістю, що і ви, серванте, і ми всі матимемо від одного доброго воляка, бо зайдіть пошу так дуже потрібні.

P.S. — Правда ж гарно звучить слово "доброволець", серванте Діл!

Алла Косовська

ДОЧКА

(4)

Зірвався вітерець, висмикнув палець золотавого волосся з Ларинської зачіски, побавився ним і полетів далі, підхопивши по дорозі обертеного сухого листя і закрутивши його в осінньому вальсі.

Остання розмова зблизила батька з дочкою. Наче за взаємною згодою, вони вистерпалися прихрих тем, дозволяючи одне одному думати й говорити по-своєму. І до батькових друзів Лариса стала привітнішою. Серед них знайшовся навіть один, який викликав у ній якийсь інтерес. Та й не диво! Кирило Сагайдачний був бравим хлопцем. Майже однокласником Ларисиним, доктор і професор Київського університету, він був розумною, високоосвіченою людиною. Його приємне, енергійне обличчя, ве-

ликі темні очі, його широкоплече висока фігура були належно оцінені молодого жінкою. Вона з присмієм слухала його розповіді, і у них виявлялося багато спільного в поглядів на літературу, на мистецтво. Він, як і батько, був непримиренним ворогом комунізму. Лариса це знала, але в своїх розмовах вони не зачіпали політичних тем. Від Кирила не відгонило нафталіною, як від старих батькових друзів, він був молодий духом і тілом.

Бачачи їх разом, Микола ловив себе на думці, що от добуло було б, якби вони поклали одне одного. Одродження, як і американський громадянський, Лариса могла б залишитися в Америці. А потім можна було б винести. А дочку, і його, Миколу,

на родина збиралася б тут, під надійною охороною зоряного пралора.

Але несподівано. Насупило ж дня по приїзді він почав турбувати Ларису телефонними дзвінками. І пішла кожного дня дзвінка. Її обличчя темнішало, а кутки гарно окреслені уста опускалися в якомусь то гордовитому, чи зневажливому виразі.

Батько не чув їхніх розмов, телефон стояв у його кабінеті, який він відступив Ларисі. Розпитувати ж дочку Микола вважав за нетактовність.

Після однієї з таких телефонних розмов з Кронієм, Лариса попросила батька відвезти її авто на Мангеттен. Не доїжджаючи одного квартал до такого знайомиго Миколі з політичних демонстрацій будинку, Лариса вийшла з авто, сказавши, що додому повернеться пізніше.

Батько дивився вслід її плічню обтягненій темним костюмом постаті і відчував велику спокую простежати, куди вона піде. Але відкинувши цю спокую, як вилітну, він не погнався за нею.

— Боже вас бороня риза! — вигукнув Сагайдачний. — Та це ж золотий скарб! Ви не погнаєтеся.

якщо я попрошу вас його розпустити? Дайте поглянути на цю красу, збільнену від шпильки і гречівця.

І, дивуючись сама собі, Лариса похиталася шпильки з зачіски і струнула голову. Вона встала з крісла і стояла перед Сагайдачним, наче в золотому плащі, що вкрив її до колін.

— Ну, знаєте, — вигукнув Сагайдачний, — це тільки на нашій родючій українській землі могло вирости таке чудо!

Докорюючи собі за конкетство, Лариса на швидку скрутила волосся вузлом і заволола звичним рухом на потилицю. Але лукава, чисто жіноча усмішка, мимовільно торкнула її уста. Їй було присно, що ця серйозна, мучна, волова людина захопилася красою її волосся.

З Кирилом Лариса побувала в Метрополітен опері, відвідала деякі музеї і мистецькі виставки Нью-Йорку. Іноді вони їздили втрих з батьком, іноді Микола відмовлявся, поспішаючи на якусь свою справу, щоб залишити молодих людей самим.

Чудові дні, "бабине літа" сприяли прогулянкам. Якийсь Кирило привіз Ларису на один із міських пляжів, де майже зовсім не було людей і пісок вже очистився від літнього сміття, консервних банок, целофанових папірців, качанів кукурудзи.

Вони поплили йшли вдовж уздовж ліній припливу, і вогні пісок м'яко пружинив під їхніми черевиками. Не великі хвилі сипали майже до самих їх ніг і відпливали назад, залишаючи мереживо піни і дорожні мушлі.

Спокій у природі заколисував збентежену душу Ларисини. Зникло почуття тяжкого і несприятливого обов'язку, яке тгарем лежало на душі і особливо посилювало після останньої розмови з Кронієм. Хотілося, ні про що не думаючи, ось так іти йти вдовж берега, збираючи у себе ласкавий пошум хвиль.

Великі, ситі чайки, неначе домашні гуси, по-господарськи бродили пляжем, щось вишукуючи в піску і неохоче підлітали, коли до них наближалися люди.

Обов'язково. Кирило йшов, підкидаючи носком черевика великі мушлі і скося поглядаючи на супутницю. Легенкий солоний вітерець бавився про зорою блакитною хусточкою на голові Ларисини.

— Ах, як гарно! — зірвалася з Ларисиних уст. — Який простір!

— Гарно! — негослоно відгукнувся Кирило.

— Так хочеться забути про все, про всі обов'язки, дрібні й не потрібні суперечки поруч із цим дивом, що зветься океаном. Я закохана в цю потугу, яка сьогодні така ніжна, як материнська ласка, а завтра може налягати гнівом і ненавистю до всього. — О, та ви поет, ні Ларисо! — засміявся Кирило. — Імпровізуйте далі, я вас слухаю. "І не тільки слухаю, але й дивлюся на вас залюбки", — додав він у думці.

— Ах, ні, з мене нізкий поет, але любов до моря я, мабуть, успадкувала від матері. Вона народилася в Одесі, в родині рибака і багаторозповідна мені, малюючи, про море, про свої

„Український День” в Стемфорді

Український День, укладений студентами Малої Семінарії св. Василія в Стемфорді під проводом проф. Романа Романюка, в неділю 4 березня 1973 року.

Цей День — присвячений пам'яті нашого поета Тараса Шевченка, який щорічно обходять студенти Малої Семінарії.

Програма свята почалася о 10.30 Службою Вождю та каплиці Колегії, що в підсуддві Іх Екцеленції Поксиф Шмондон при співучасті хору коледжу. Відтак присутні перешли до аудиторії на обід з українськими стравами, що його приготували матері студентів, як також і пані, яким належить на серці підмогти справі доброго виховання нашої молоді.

Після обіду проф. Р. Романюк відкрив свято. Виступили всіма студентами четвертого року Малої Семінарії (гайскула) — кожний із п'яти хваленими рефератами про Шевченка. Кожного з цих промов була під іншим аспектом: один підходив до нього, як до поета, другий, як патріота, третій — як майдора, а ще інший — як втілення незламного духу українського народу.

І далі було, як цих чотирьох років Малої Семінарії зуміли так зорганізувати молоді душі і виключити їх у чисте українське русло. Були між ними і такі, що чотирі роки тому почали українську мову від забути та ще й сьогодні провадити боротьбу із наголосами, але в них є завзяття, робота і амбіція змагатися за добру справу.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

нашій пресі на карб цієї події, а між ними однієї з найзацікавленіших — що далі? На це є проста і легка відповідь. Здавши іспити в одній важливій життєвої дисципліні не можна забувати про фундамент цих катедр — тобто про доплив до них здорового і добре підготованого живого елементу. А такі люди можуть бути оті, що пройшли свої рідні гайскули, — в тім випадку Малу Семінарію і коледж в Стемфорді.

Після рефератів, які присутні приймали гарячими

Микола Іванович-Дідух

НА ПРОБІ БАЛЕТУ „ПЕР ГІНТ”

Коли я довідався, що Балетна Школа п-ні Роми Прийм-Богачевської в Нью-Йорку підготувала виставу балету „Пер Гінт” (музика Едварда Гріга, до твору Генріка Ібсена), — моя думка, з перспектив чверть століття, перенеслася до Львівського Оперного Театру. Тоді відомий балетмейстер Е. Віг-Олександр був балет „Пер Гінт” на високомистецькому рівні, з чудовими декораціями та вишуканими світлинами та технічними ефектами. Участь в балеті брали найкращі артисти, між ними також Ромка Прийма, тоді юна адепта балетного мистецтва. На львівській сцені балет „Пер Гінт” проішов з великим успіхом 36 разів.

За дозволом п-ні Роми я відвідав її студію під час проби. Молоденькі танцюристи, не заважаючи на атомум, з задоволенням виконували свої приписані ролі. За всім роки існування Балетної Школи, п-ні Рома виховала певну кількість завантажених танцюристів.

Балетмейстер не люблять, щоб під час проби були присутні сторонні люди, та для мене, старшого колеги з Львівського Театру, п-ні Рома зробила виняток.

Пані Рома була так занята пробою, що не помітила, коли я ввійшов до залу. Ціла її увага зосереджена на учнях, вона час-до-часу поправляла спідницю, або ж рівняла трамвайну ногу, руку чи випрошталу голову. Молоденькі танцюристи обсервували свої рухи у дзеркалі, яке покривало цілу одну стіну. Цілий час під час проби чути голос пані Роми, яка корегує кожний рух своїх учнів.

Тому що на львівській сцені я бачив „Пер Гінта” у своїй ролі, як він ввійшов і знаю, як виконували ці ролі професійні танцюристи, мені було цікаво спостерігати молоденьких танцюристів. Роль Сольвейга виконує талановита Іза Павлюк, роль Анітра — Наталія Лазірко, темперамент якої відповідає цій ролі. Завантажена Роксолія Бабюк виконує танок доньки Паря Гіра, а роль Інгрід виконує Христина Роговська. Роль Пер Гінта виконує Ромко Строчинський, відомий зі своїх балетних виступів, а його брат Левко виступає у ролі Короля Гіра в ролі Нареченого.

Година 9-та, пані Рома кінчає пробу, учні розходяться додому. Втомлена пані балетмейстер сідає на диванчик і готова відповісти на мої запитання.

Запитання: Чому Ви вибрали постанову балету „Пер Гінт”?

Відповідь: В першу чергу із сантенту до Львова, до Львівського Театру Опері й Балету, в котрому „Пер Гінт” йшов багато разів і залишив сильне враження. Моя версія балету в відповідь на моїх молоденьких виконавців. Зложилось так, що на головні ролі маю чотири завантажених танцюристи, а до загального змісту можна було включити малих дітей, так що майже усі учні беруть участь, а їх у мене понад сто.

Запитання: Коли Ви почали працювати над постановою „Пер Гінта”?

Відповідь: Цілий рік підготувала дітей, а над балетним виконанням працюємо від минулої осені.

Запитання: Як Ви виходите з фінансової ситуації?

Відповідь: Коли б я могла була передбачити фінансові труднощі та багато страченого часу, то може не ставила б цього балету. Але любов до мистецтва сильніша від усіх труднощів.

Запитання: Чи Ви маєте адміністратора і хто допомагає Вам у технічній діяльності вистави?

Відповідь: Ви думаете катеоріями Львівського Оперного Театру, де балетмайстер чи режисер мав до діла виключно у мистецькій діяльності, а все решта належало до різних технічних працівників театру. В моїй особі Ви маєте балетмайстра, хореографа, я мушу закупити матеріали на костюми, знайти залу на виставу, домовитися з місцем про декорации (які виконує місцець

Володимир Вачинський), узгіднити кольори і проєкти костюмів і т.д. Правда, в цьому частинно допомагає мені мій чоловік Юрій.

Запитання: Чи Ваші учні, які беруть участь у балеті, всі з Нью-Йорку?

Відповідь: Я маю свої студії в Нью-Йорку, Ньюарку й Йонкерсі й учні зі всіх тих шкіл беруть участь у виставі.

Запитання: Скільки балетних постановок мала Вапа Школа за час свого існування?

Відповідь: Спочатку я робила поспішні виступи, які не мали цілості, а останню поставила ціл балет — „Попелюшка”, „Квіт Папирот”, а тепер „Пер Гінт”.

3: Чому не ставите кожного року нового балету?

В: Тому, що кожного року приходять нові учні, а частіше старші, завантажувати відходять.

3: Коли буде прем'єра „Пер Гінта” і де?

В: Мої виконавці є у віці від 6 до 25 років. Поодинокі балетні партії я вивчаю окремо з кожною групою. 16-го березня відбулася перша проба. Генеральна проба з костюмами і музикою відбувається 1-го квітня. Прем'єра балету „Пригоди Пер Гінта” відбувається в неділю, 8-го квітня, о год. 2:30 по пол. в залі Brooklyn Academy of Music, 30 Lafayette Avenue в Брукліні, Н.Й.

На кінець короткого зміст лібретта „Пер Гінт” Ібсена: Пер Гінт, бідний хлопець, стоїть рівном на снізі, не далеко своє хати. Він мріє про те, як стати королем цілого світу. Його старенька мати Аза несе в'язку хворостини і докоряє сина, що він нічого не робить. Та коли Пер Гінт починає розказувати свої мрії-казки, мати забуває свій гнів. Пер Гінтові в'язка хворостини вмикається зброєю, йому здається, що він король, який веде своє військо до бою. Зустрічні сільські хлопці гуляють з нього й обидують його камінням. Здалеку чути весільну музику, — це Інгрід виходить заміж за придуркуватого Мас Мано. Інгрід кохала колись Пер Гінта, але він завжди мріяв про княжну. Вона просить Пер Гінта прийти до неї за весілля. Аза, знаючи задріслого Мас Мано, не хоче пустити Пер Гінта, але він, весело закрутившись у танку з матір'ю, підіймає її і садить на дах хати, а сам втікає. На крик Ази збігаються селяни й здійснюють стареньку за даху.

Весілля Інгрід. Задрісний Мас Мано хоче впоїти Пер Гінта. Вінно вдарило Пер Гінтові до голови, загнала кров і він затанцював. Його танок так подобався Інгрід, що вона просить Пер Гінта затанцювати з нею. Мас Мано забороняє Інгрід танцювати з Пер Гінтом. Приходить до зудару. Інгрід з плачем вибігає і замкається в кімнаті. Надходять нові гості, між ними молоденька дівчина Сольвейга з батьками. Пер Гінт закохується в Сольвейгу. А придуркуватий Зас Мано, якому Інгрід не хоче відкрити дверей кохання, рідше помиряться із Пер Гінтом, бо Інгрід нікого, крім Пер Гінта, не послухає. І справді, коли усі гості танцюють, двері кімнати відчиняються, Пер Гінт на руках виносить Інгрід і втікає з нею між недоступні скелі. Мас Мано з парубками кидаються в погоню за ними.

За крадіж молоді Пер Гінта засудили на вигнання. Він живе в горах і вже не любить Інгрід. Вона ж не княжна й не розуміє його мрії-казок. А Пер Гінтові вмикаються пастушки, що танцюють по горах, він ганяється і грається з ними.

До Пер Гінта приходить Сольвейга і приносить йому весільний вінок. На весіллі Інгрід вона теж закохалася в Пер Гінта.

Несподівано Пер Гінт бачить перед собою чарівну дівчину, доньку Короля Гіра. Забуваючи про Сольвейгу, він їде за неземною феєю, яка мантия і чарує його. А Сольвейга на порозі хати надаремно жде Пер Гінта.

В підземному царстві страшний Король Гір велике свято: донька короля при-

Союзна знову господарем Крайового Пластового З'їзду

Як і попередні два З'їзди, в 1969 і 1971 рр. так і цей, Одиннадцятий Крайовий Пластовий З'їзд, відбувається на Союзі 7 і 8 квітня д. р.

Щоб підготувати список кандидатів до нового Крайового Пластового Проводу, що 2 грудня 1972 р. на Наряді станичних в Нью-Йорку, покликано Номінаційну комісію зі станичних у складі: ст. пл. Андрій Ластовський — Нью-Йорк, пл. сен. Юрій Янус — Елізабет, пл. сен. Юрій Богачевський — Філадельфія, пл. сен. Андрій Лемішка — Балтимор, пл. сен. Микола Станічний — Вашингтон, та Крайовий Регерент УСП — ст. пл. Ади Войдунчик і ст. пл. Олег Колодий. На засіданні КІПСтаршини 21 лютого п. р. делегати до Номінаційної комісії від КІПСтаршини пл. сен. Любомира Романюка.

КІПСтаршина покликана також голів Підготувачих комісії, а саме: Виховної — пл. сен. Софія Кульчицька, Статутної — пл. сен. Осип Войчук, Резолюційної — пл. сен. Любомир Онішківчак, Фінансово-господарської — пл. сен. Микола Кавка, Пластярняту — мгр Остап Олендичий, Верифікаційної — пл. сен. Віктор Яворський, Реставраційної — пл. сен. Марта Боровак і Пресової — мгр Олександр Луцький. За організацію і переведення Одиннадцятого Крайового Пластового З'їзду відповідає Сектор Зв'язку і Організації КІПС.

На загалом засіданні КІП

Пам'яті сотника Томи Котика

У суботу 27-го січня ц. р. українська громада Балтимору відправила на місце поховання спочиваючого члена і поборника, сотника УГА, Томи Котика, який помер на серцеву недугу 24-го січня у 84-му році життя.

Того дня тлілі останки Покойного перенесено з похоронного заведення до місцевої української католицької церкви, де заупокойні Службу Вожу відслужили парох о. монсеньор Петро Мельничук і о. проф. Євстахій Весоловський. Сердечними словами прощав о. монс. Мельничук Покойного, відзначаючи його як людину, обдаровану численними чеснотами, і як незвичайно зразкового парохіянина.

Після Служби Божої довга валька рушила на місцевий цвинтар української католицької парохії. Не зважаючи на зливи дощ, понад сто балтиморських громадян зібралися біля могили, щоб віддати останню почесність Покойному. По молитвах — голова Балтиморського Відділу ОБУВА, генерал Петро Самуїл, склав Покойному салют від колишнього українського воєвдя. А д-р Остап Котик-Степанович прощав Покойного від Братства кол. Маслосоюзників. Від місцевого Відділу УККА промовляв його голова Володимир Чорнодольський, який візав зібраних відпочити пісню „Видиш, брате мій...“ Цією піснею закінчилися похоронні обряди.

Із цвинтаря усі учасники зібралися разом з родиною Покойного у залі парохіальної церкви, де відбулися поминки, влаштовані місцевим Відділом СУА. Під час поминки промовляли о. монс. Петро Мельничук, д-р Остап Котик-Степанович, д-р Ярослав Шав'як, Емануїл Пригула та Анна Степанюк, голова місцевого Відділу СУА. Промовці навістили поодинокі сторінки та етапи цікавого життя Покойного. Поминки проводив Володимир Чорнодольський. Після останнього бесідки — зять Покойного, інж. Мирослав Лисобей, дякував усім присутнім від родини Покойного за звеличання його пам'яті. Поминки закінчив о. проф. Єв. Весоловський молитвою та релігійною піснею.

Сл. пам. сотник Тома Котик народився в Лисцю, Богородчанського повіту, походив з військової родини. Батько Покойного був професійним старшиною австрійської армії і обидвох синів післав на науку до кадетської школи: старшого, Юліана, до віденської Терезіанум, молодшого Тому до кадетської школи у Львові. Обидва сини закінчили ці військові школи з відзначенням, обидва опинилися в тому самому 56-му полку австрійської піхоти, обидва в р. 1914 пішли на російський фронт. Юліан згинув, а Тома був важко ранений і довго лікувався в Кракові.

Листопадський зрив 1918 р. застав Т. Котика в Перемі, шлі в разі поручника австрійської армії. Він з місця зголосився до Української Галицької Армії, де пізніше авасував на сотника. Опилися на фронті і при кінці грудня 1918 р. попав у польський полон. З полону втік по двох місяцях. Був короткий час в Секретаріаті Військових Справ, у Відділі Доповнення Війська, але скоро знову був на фронті, як ад'ютант групи сотника Януша. У травні 1919 р. знову опинився в польському полоні, з якого втік в листопаді того ж року і прибув до Німецького Імперіального в Чехо-Словаччині, де був приданий до Запасного Коша. Був якийсь час ад'ютантом Запасного Ко-

ша, пізніше був назначений бригадним прибічником у Булавиному Відділі. Після того, як ген. А. Краве перейшов із своєю групою в серпні 1920 р. через Карпати до Чехо-Словаччини і опинився в Запасному Коші, сот. Т. Котик був його ад'ютантом, а по його від'їзді до Австрії — ад'ютантом ген. Віктора Курмановича. В Запасному Коші сот. Т. Котик був дуже діяльний, за що дістав писемне призначення від диктатора Євгена Петрушевича. Своєю діяльністю в таборах українських військових частин в Чехо-Словаччині сот. Т. Котик закінчив у вересні 1923 р., а в р. 1924 вернувся до Галичини.

У Галичині разом з іншими українськими старшинами він віддав розбудову українського економічного життя, організував молоді чарські кооперативи. Його кооперативна діяльність велась в Станіславщині, через Тернопільщину і Лучинчу до Центральної молоді чарської кооперативної організації у Львові. У Станіславові, Тернопілі і в Луцьку він був начальником Відділів „Маслосоюзу“, а потім його стянули до Централу, на становище начальника Торговельного Відділу „Маслосоюзу“, яким він керував до вибуху другої світової війни, а пізніше теж за німецької окупації, коли „Маслосоюз“ відновив був свою діяльність. Сотник Т. Котик надавав на становищі начальника Відділу глибоким знанням діла, перфектним володінням німецькою мовою, глибоким почуттям відповідальності, патріотичною відданістю праці, незвичайною акуратністю, дисципліною щодо себе самого та вимоги до інших, а перш за все тим, що Покойний любив творчу працю своєї емігранції без зовнішнього блиску. Покойний завжди гордився тим, що він був одним з багатьох колегатів тієї великої торговельно-патріотичної установи Галичини, яким був „Маслосоюз“.

На еміграції в Німеччині сот. Т. Котик зразу став вивчати англійську мову, яка допомогла йому не тільки в його пізньому щоденному житті в ЗСА, Малаху спроможеться розуміти американські книжки, журнали і газети, він вилловляв усі брехні і спотворення про Україну й українську справу, і або сам ці викривлення спростовував, або інформовав про них наші УККА-Централу в Нью Йорку, за що дістав похвалу від ред. Васила Мурдого.

Покойний осиротів дружиною, Марією зі Спінських з Тернополя, дочку Христю Лисобей, відому пластовою діячку, сина Юрія та трьох внуків. Від 1949 р. сот. Т. Котик проживав з родиною у Балтиморі. Його життя було пов'язане з життям невеликої української громади цього міліонного міста, з місцевою українською католицькою церквою, з українськими організаціями і товариствами. Сот. Т. Котик був активним та жертовним громадянином. Почував себе завжди здисциплінованим в акціях, що їх вела українська громада. В дискусіях над доповідями, які старався відвідувати, зокрема на військові теми, він часто забирав слово. Він мав, що сказати, бо після багаторічного досвіду воєнної кооператора, крім того мав чималий інтелектуальний багаж, бо не переводив дня без книжки, а вроджене почуття гумору тільки сприяло його виступам. Він був високоінтелектуальною і життєрадісною постаттю серед української громади Балтимору і залишав у неї по собі ширший жал.

А. П.

Осередок СУМА в Йонкерсі при праці

У неділю 11-го лютого 1973 р. відбулися Звичайні Річні Загальні Збори Осередку ім. 30-го Червня 1941 р. в Йонкерсі, Н. Й.

Загальні Збори суміським привітом вітали уступаючи голову Осередку Оси Дашко, зокрема вітаючи голову Центральної Спільноти Управ Спільноти Української Молоді мгра Омеляна Коваль, а також представника Головної Управи СУМА Корнелія Василя під оплески прихильників.

Загальними Зборами провела Президія: Володимир Козіцький — голова, Христя Шашкевич — секретар та Володимир Івасютин — член.

Із привітаннями виступили представники місцевих товариств і організацій. Від Відділу Українського Народного Союзу вітав збори Володимир Козіцький. Булавний Роман Глушко вітавав про чисельний стан молодшого та старшого юнацтва СУМА, про переведення виховну працю, яка проходила під керівництвом головної виховниці Марії Кінок, про чисельну участь юнацтва у Злеті Юнацтва на Оселі СУМА в Елленвілі, про участь в конкурсі знання та спортивних змаганнях в часі злету, де наш юнак Михайло Корн був першом у Злету, про чисельну участь юнацтва в таборуванні на оселі СУМА молодшого Юнацтва, про чисельну участь у вишкільному таборі, про Аелі, присвячені вишкільним українським постатям та державним Актам, Осередок може похвалитися також успішними в спорті, бо крім першої дружини компаного м'яча, яка змагається в Німецькій Лізі, з резерва та дві молодші дружини, душею дружини є булавний Роман Глушко з колом симпатичних спортивних, таких як: Т. Гошюк, Михайло Сидор, М. Іванів, Василь Кокур, Т. Шмугай та ін. Фінансовий реф. Василь Кокур подав фінансовий звіт. Оси Шур вітавав про секретарську діяльність. Цілість звітання Управ завершив голова Осередку Оси Дашко: він так як і булавний, — це колишній Воля УПА і тут вель важливий час посвятувати для праці в громаді, а зокрема для молоді СУМА. Голова поінформовав, що праця в Осередку вимагала жертвенності майже кожного дня, а тому, що під час дня кожний зайнятий професійною працею, то працюють ввечері, суботами й неділями.

Осередок брав участь у всіх імпрезах, влаштовуваних в Йонкерсі Громадським комітетом. Осередок активно включився у підготовку виїзду на демонстрацію до Вашингтону 13-го травня 1972 р., а на місці ініціював місцевий Осередок Діяльності ТУСМ, голова Дашко на бажаючих місцевих студентів очолював цей Комітет. Про демонстрацію у Вашингтоні писала українська та англійська преса.

Активно співпрацювала Управа з місцевими Органі-

заціями Українського Визвольного Фронту.

Подякою для всіх тих, які співпрацювали з ним голова закінчив звіт.

За Контрольну комісію звітував Дмитро Івасютин, а після дискусії постановили пропозицію на уніфікацію абсолютної уступаючої Управ. Із привітом виступила голова Центральної Управи СУМА мгра Омелян Коваль, який зупинився на трьох головних функціях СУМА, а це: виховна функція, об'єктом якої є малі діти і юнацтво від 6 до 18 літ, а дві наступні функції СУМА відносяться до дорослої молоді — дружинників та сеньйорів. Найдовше голова зупинився на праці дружинників та поодиноких дружин. Голова закінчив привіт словами віри в успіх праці СУМА. Гарантією тих успіхів є солідарність поколінь і тверді засади служіння великій справі.

Тому, що голова Центральної Управи виступив з довгим привітом, то представник головної Управи Корнелій Василь тільки побажав успіхів в дальшій праці новообраній Управі та членству.

На пропозицію Номінаційної комісії: Володимира Шура, Ореста Русинка і Михайла Лоточного, подали кандидатур до Управи, Контрольної комісії, Товариського суду та Батьківського комітету. Відтак були ще доповнені ці залі.

Управа засідання, яке відбулося 27 лютого 1973 р.: голова — Оси Дашко, заст. голови — Орест Русинко, секретарі: Оксана Кінок і Оси Шур; фінансові реф. Оксана Івасютин і Василь Кокур, преса і інформація — Мирослав Футала, культурно-освітня реф. — Ольга Шкафаровська, к е р і в н и к дружинників — Ірина Кравець, кольористи: Олександр Кудрик і Степан Палико, господарський керівник — Степан Шульган мол., голова Батьківського комітету — Степан Шульган стар. Булава: Булавний — Роман Глушко, заст. Булава: — Христя Шашкевич, писар — Олександр Кудрик, гол. виховниці — Марія Кінок, преса і інформація — Мирослав Футала, імпрезовий керівник — Ольга Шкафаровська. Контрольна комісія: голова — Михайло Шашкевич, Йосафат Дудар і Дмитро Глушко. Товариський суд: Дмитро Івасютин, Михайло Іванів і Володимир Уздевич.

На цьому першому засіданні заплановано працю, і так 11 березня участь в Богослуженнях в 23-ту річницю смерті головного Командира УПА, а відтак — Аелі, 15-го квітня Вечір Молоді (поодинокі самодіяльні гуртки Осередку), прогулянка до Вашингтону старшого Юнацтва, приготування до Дня Матері, масовий бал молодшого Юнацтва, підготовка до Злету Юнацтва та підготовка до Олімпіади, яка повинна відбутися на новомовному стадіоні на Оселі СУМА в Елленвілі.

Мірослав Футала

Вийшов кольоровий альбом-платівка із записом вистави „Медя“

Нью Йорк. — Ньюйоркська фірма „Мастерсінгетт Мідія Саунд“ випустила заходами п. Юрія Левинського, працівника біржі і театрального імпресаріо, платівку-альбом під наг. „Медя“, зареєстровану в Конгресовій Бібліотеці у Вашингтоні під числом 72-750891. Це уривки із драми французького сучасного драматурга Жана Ануї „Медя“, в перекладі Миколи Понеділа на українську мову, з трагічною постаттю із староєвропейської драми — вождя Медей, у виконанні актриси Віри Левинської, яка цього року відзначає 40-літній своє праці на українській сцені. Крім платівки, до альбому в сербій обкладинці з зображенням стилізованої грецької театральної маски, роботи молодого мистця-декоратора Володимира Бачинського з Нью Йорку, входить 8-мистотріонкова вкладки великого формату, з текстами-поясненнями українською та англійською мовами та чорно-білими і кольоровими фотопроєкціями з проєкції костюмів до „Медя“ В. Бачинського і

сценами з прем'єри вистави цієї п'єси, у постановці „Театру у П'ятницю“ в 1970 р. Основу кольорової вкладки альбому становить стаття-розвідка д-ра Григора Лужницького „Постаті Медей в історії драми“, в якій автор аналізує різні драматичні твори з різних часів, присвячені трагічній постаті мітичного дочки колідського царя Медей, яка похотала вождя аргонавтів Йсона, допомогла здобути золоте руно, втекла з ним до Греції, але через 10 років Йсон покінчив її, щоб одружитися з дочкою короля Креона, й тоді Медей з помсти вбивав Креона, свою суперницю, своїх обох синів і себе.

Вистава „Медя“ в 1970 р. в „Плейганзі“ у Філадельфії та в дальших роках була мистецькою подією в українському театральному житті в Америці. Платівка доповнює познайомитися з українською Медеєю в першорядному виконанні актриси Віри Левинської тим людям, які не мали змоги побачити її на сцені. В записаних уривках, крім Медей, висту-

Відійшов великий талант

На днях із Югославії наспіла вістка, що там з місті Сомбор (Бачка) помер Євген Кошич 10 грудня 1972.

Євген Кошич був відомий зі своїх високо-мистецьких скульптур в Югославії та за границею. Свої праці він виставляв не тільки в Югославії, але теж в Мадярищині, Італії, Канаді. Був він одним з кращих майстрів, але скульптура у нього вела перел. Це велика втрата для української спільноти в загальному, а для наших братів в Югославії, зокрема.

Покойний народився в місті Кула (Бачка) в 1922 р. і походить з великого роду Кочичів, які займали чільні місця в мистецькому, громадському та церковному житті. Батько Євгена був загальною визнанням як один з кращих різьбярів каменю і мармору.

Малим хлопцем почав Євген своє навчання в селі Кошур, де навчався в двох мовах, русько-українській та сербській. В дитинстві добре володів так званим русинським діалектом, рідною літературною мовою та сербською. Вже у шкільній лаві проявив непересічні здібності в рисунку та малюванні, а також в скульптурі. Батьки Євгена мали дещо клопоту, бо всі їхні паркані були розмальовані різними креслами а зводж парканів різні болотні фігурки. Це все не дуже те виглядало „по-господарському“.

Середню освіту здобув Євген у Вербаці, а мистецьку академію з великими успіхами закінчив в Загребі. Вернувшись з війни, одружився та поселився на постійно в Сомборі (Бачка), де його дружина Меланія працювала учителькою, а він там же згодом став директором Мистецької галерії. Устабілізувавши родинні стосунки і працю дав йому можливість віддатися своєму улюбленому зайняттю у власному ателіє.

В 60-х роках він забрав своїми мистецькими осяганнями. Він створив низку скульптур, які знавці для визнали високо-мистецькими. От назвати хоча б погруддя

югославського письменника Велка Петровича, академічного майстра Данила Бошковица, передового мистця Мелана Кошовича та інших. Його скульптура часто нагороджувалась на міжнародних виставках, а низка із них була зrealізована в пам'ятників, в таких місцевостях, як: Крагуєвець, Новий Сад, Руський Керестур, Бачська Градишка, Зомбор, Дорослово та інші. Покойний викладав мистецтво не тільки як колективних виставках мистців, але й на з'їзді мистців Югославії (Зомбор - 1962, 1963, Суботіца 1963, Новий Сад 1964, Зинця і Мостар 1965, Сомбор 1966 (Другий трирічний мистецький крайовий з'їзд) та в інших місцевостях та нагородах.

Влітку 1969 р. він відвідав своїх рідних в Торонто, сестру Гандю та швагра Володимира Марко. При цій нагоді навізав він близькі знайомства з українськими мистцями заходу, зокрема Канади. Перебуваючи в Торонто залишив він чимало своїх скульптур, зокрема відтворив він маску з обличчя покійного професора о. д-ра В. Липського. Перед відвідом з Канади він поробив старання поміж мистецькими колами Торонто та Вінніпегу, щоб сюди прихити зі своєю виставкою в 1974 р. Торонтську Галерію „Карр“ заангажовано в цій підготовці. Цією підготовкою жив він цілий час, щоб якнайкраще зарекомендувати себе і своїх земляків з Югославії перед українцями Канади і канадським світом. В міжчасі робив він свої індивідуальні виставки в Італії, Швейцарії та Франції.

Відійшов в розгари великої творчої праці та ще більших планів. Українська спільнота в світі втратила одного із своїх великих талантів. Це зокрема відчувають наші земляки в Югославії.

Залишив дружину Меланію, дочку Юлію з мужем, сина Євгена, брата Оскара та сестру Гандю і швагра Володимира — обоє останні в Торонто.

М. Григор

Що роблять бджоли взимку?

Багато людей запитус, що роблять бджоли в зимі? Я поспитав собі один день, щоб прослідити це питання. Залишився вдома, щоб думати тільки про життя бджіл на дворі у вулику взимку. День був гарний, сонячний з добрим морозом, але без вітру. Можна було ходити по пасіці і на свіжій повітря думати. Бо кажуть, що краще думати на свіжій повітря, ніж в кімнаті, де повно диму із цигарок курців.

Зимно бджолам не шкодить. Аби були закриті від вітру і вогкості.

У вулику на зиму залишається 40 до 50 фунтів меду, 50 до 80 тисяч бджілок — робітниця і одна матка. Бджілки там спокійні, їм нема чого непокоїтися, бо між ними немає ні одного трутня. Вони скупчуються в клубок і так затримують тіло тепло всередині вулика. Щоб верхні не померзли, раз-у-раз перемішуються; верхні лізуть всередину, середні вилізуть наверх. Матка завжди залишається всередині, і від 15 січня починає відкладати яєчка, щоб були молоді бджілки як лише покажуться перші волохаті бруньки на вербі.

Матка кладе від ста до тисячі яєчок денно. Вона живиться маточним молочком, що її годують новозиквані молоді бджілки також пергою, що бджілки наскладали собі на зиму в шийниках. Як весна буває зима, мок-

пають ще відомі актори: Марія Степова-Карпак у ролі Нянки, Богдан Падзій — Йсон, Євген Левинський — Пеланея і Вартовий. Режисер і виконавець ролі Креона — Володимир Шапаровський, музичні оформлення з творів Е. Вареса, аккомпанімент Ю. Сухара, кольорові світління з вистави „Медя“ — Ореста Вороненка. Запис звуку — „Стіріо“. Довгограйна платівка „Медя“ є чин першим такого типу виданням в історії українського театру поза межами України. Ціна альбому 5 доларів.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДА“

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну допомогу до пресового фонду „Свобода“ та її видавця англійською мовою „The Free Press“ і дитячого журналу „Веселка“, і потім друкуємо з подякою висоту одержаних сум.

Л. П. О. Ч. 5.

Ісая Юлія, Дженингс \$ 14.00	А. Масон, Діверсі Сіті 2.00
С. Ярема, Нью Йорк 12.00	М. Мороз, Рашлік 2.00
А. Бернанді, Діжолет 7.00	М. Мочула, Пассейк 2.00
Д-р М. Логан, Сиракуз 7.00	Ф. Недопитий, Шортем 2.00
В. Мельник, Ст. Нетринно 7.00	В. Номінянський, Вільямс 2.00
Д-р П. Попадюк, Мінеаполіс 7.00	В. Паленгерік, Челсі 2.00
Ю. Фотіа, Монреаль 7.00	М. Патінок, Іст Рейвен 2.00
І. Лудіс, Ірвінгтон 4.00	Р. Д. Палех, Витер Парк 2.00
О. Андріа, Рочестер 4.00	М. Пендас, Ваден 2.00
О. Зубік, Форд Сіті 4.00	Г. Пенко, Чикаго 2.00
Л. І. Жук, Сомервілл 4.00	М. Пікас, Вовфалло 2.00
М. Кобель, Філадельфія 4.00	Р. Роговський, Асторія 2.00
Р. Юшківч, Детройт 4.00	Д-р Л. Рубінгер, Рочестер 2.00
Т. Валь, Рочестер 3.00	С. Саваніч, Мейнланд 2.00
І. Вуйнович, Едмонтон 3.00	С. Саваніч, Мейнланд 2.00
М. Дудар, Детройт 3.00	І. Сербан, Нью Йорк 2.00
Т. Зазуля, Ріто Парк 3.00	Е. Скакова, Аеліф 2.00
К. Корнеліс, Вруклін 3.00	А. Слюк, Шпілсбург 2.00
С. Кравченко, Детройт 3.00	Д-р М. Фішер-Слюк 2.00
П. Паленгерік, Детройт 3.00	Канкані 2.00
В. Петенко, Лейп Парсінгтон 3.00	П. Слободян, Вруклін 2.00
М. Вайс, Детройт 2.00	П. Соломо, Чикаго 2.00
С. Берник, Пунісі 2.00	О. Стегетич, Ріто Парк 2.00
М. Воронко, Стомфорд 2.00	М. Сухоручний, Ірвінгтон 2.00
М. Вулик, Ньюбрі 2.00	о. В. Талчак, Нью Врансвік 2.00
Д. Володосов, Нью Провіденс 2.00	В. Терлецький, Дірборн 2.00
Д. Врускіч, Чикаго 2.00	І. Терлецький, Пітсбург 2.00
М. Гаврилюк, Джексон Гайтс 2.00	П. Терпач, Амстердам 2.00
П. Гайта, Мінеаполіс 2.00	М. Тиміа, Філадельфія 2.00
Д-р В. Галич, Спрінгфілд 2.00	І. Толочинський, Іст Стронбург 2.00
Д. Галуцка, Еспаніа 2.00	А. Тхір, С. Галіч 2.00
О. Грав, Картерет 2.00	Ю. Федечко, Колмабус 2.00
В. Гриншак, Глен Спейс 2.00	А. Федорук, Ленікстер 2.00
Д-р Я. Н. Гелета, Коледж Парк 2.00	М. Фішч, Форд Сіті 2.00
В. Глова, Нью Вріттан 2.00	С. Фурманюк, Чикаго 2.00
К. Гурамані, Нью Йорк 2.00	І. Чайківський, Вовтерфорд 2.00
М. Михайло Данилюк, Вовфалло 2.00	Т. Школяр, Ірвінгтон 2.00
І. Демко, Покаткет 2.00	Н. Школяр, Ірвінгтон 2.00
І. Демко, Чикаго 2.00	Н. Школяр, Торонто 2.00
В. Заларюк, Ютика 2.00	М. Яремко, Ріджвуд 2.00
І. Е. Калінич, Ірвінгтон 2.00	М. Водаренко, Еллісбет 2.00
Д. Кордуба, Мейнланд 2.00	М. Водіт, Пунісі 2.00
Е. Корнеліс, Стетін Айланд 2.00	О. Дамітшинський, Мінеаполіс 2.00
М. Костішин, Ліндбрук 2.00	Г. Доско, Торонто 2.00
В. Кошман, Ютика 2.00	М. Коба, Рочестер 2.00
Л. Куцарська, Вруклін 2.00	П. Мазур, Балтимор 2.00
С. Кухар, Лонг Айланд Сіті 2.00	В. З. Мір, Філадельфія 2.00
К. Ліпа, Вунсакет 2.00	Н. Мір, Стон 2.00
О. Масаловський, Норт Арлінгтон 2.00	А. Моравецький, Денвер 2.00
	І. Поліський, Еллісбет 2.00
	В. Прішч, Філадельфія 2.00
	І. Халопіський, Сатін 2.00

Л. П. О. Ч. 6.

Р. Мандрускі, Сент-Орандж \$ 20.00	І. Зурак, Вудгейт 2.00
І. Невара, Вайлдвуд Крест 12.80	В. Каміньський, Парма 2.00
Д-р Я. Очеретко, Нью Йорк 12.00	В. Кандіч, Джексон Гайтс 2.00
Ю. Т. Василь, Пітсбург 10.00	А. Качарак, Нью Йорк 2.00
Д-р О. Гудзик, Сиракуз 10.00	В. Кобас, Сатін 2.00
В. Ватручук, Честер 10.00	В. Ковалевський, Сідер Гров 2.00
П. Голік, Клівленд 7.00	І. Козак, Чикаго 2.00
Д-р І. Дутко, Детройт 7.00	П. Корейко, Річмонд Гілл 2.00
М. Кічула, Філадельфія 7.00	О. Крамарук, Ватручук 2.00
Д-р Т. Новосіський, Рашлік 4.00	М. Куличин, Гейброн 2.00
В. Ардиновський, Колмабія 5.00	П. Кучула, Сідер Гров 2.00
Г. Чорній, Вінніпег 4.00	о. Н. Литваковський, Гей 2.00
В. Вили, Вронкс 4.00	І. Мінаток, Монреаль 2.00
М. Вольан, Наск 3.00	Флоран Парк 2.00
І. Воронко, Чорлі 3.00	П. Орлівський, Монреаль 2.00
П. Вільямс, Кітлон 3.00	В. Пирський, Філадельфія 2.00
В. Галпінський, Вовфалло 3.00	М. Піка, Чикаго 2.00
Е. Держко, Еллісбет 3.00	М. Попович, Тавітон 2.00
І. Держовський, Монреаль 3.00	Л. Придлуканський, Овенсборо 2.00
П. Карпів, Маскет 3.00	Р. Ріжковський, Чикаго 2.00
І. Милук, Клівленд 3.00	К. Сеник, Вонкер 2.00
М. Рідука, Пассейк 3.00	В. Слободян, Детройт 2.00
І. Струк, Філадельфія 3.00	Е. Сопрун, Філадельфія 2.00
С. Федюк, Нью Йорк 3.00	М. Соханівський,

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА 100 РОКІВ БУДУЄ СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА НАЙТРИВКІШИХ ОСНОВАХ НАУКИ, ЗНАННЯ І ПРАВДИ. ДОПОМОЖІМО ЙОМУ В ЦЬОМУ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ НА ЙОГО ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД!

SHVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
362 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

ІТАЛІЙСЬКА ПРЕСА ПРО УНЦ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

В'їздом автором. Наприклад, Владислав Велічківський згадав, що під час другого процесу головним закладом проти нього було написання ним брошури "Історія чудотворної ікони Богородиці Неустрашимої". В цій брошурі говорив Владислав Василь, а хотів вказати на практичних прикладах з життя, що люди без віри є поганими громадянами. Я гадав, дійсний приклад про те, що є однім лівий фабричний заводчик, який крадіжки на мільйони карбованців. Виявилося, що це звичайні дефіцитні люди, бо релігійна людина боїться Бога і здійснює свої заповіді, не допускає таких злочинів. За такі погляди заарештували Владислава Василь, бачити він очорнює советську дійсність і оплював цю систему.

Під час процесу, — розповідав Кир Василь, — судді і прокурор насміялися з моєї душпастирської праці, мого служіння в хаті. Одна жінка, присутня в судовій залі, не витримала і глибоко заявила: "Поводиться дуже погано. Вас також не мав Божа кара!" — "Закликаю", — як я вже сидів у тюрмі в Комунарську, — продовжував Владислав, — прокурор нагло помер; сидів за столом, і вже не встав. Також судді, що ще був молодим і здоровим, помер за короткий час. Вістка про ці два випадки потрясла цілим Львовом".

На запитання, що було найважливішим досвідом Кир Василь під час ув'язнення, відповів:

"Моя найважливіша переживання від советського режиму було те, що я не міг нормально здійснювати свої душпастирські обов'язки. Потребні наших вірних були великі. Як можна було їх легкокошати? В межах можливості я завжди намагався служити Святу Літургію та уділяти святих Тайн. А це було подвійно небезпечно: якщо органи поліції були б не відкриті, мені грозило збільшення присуду. Нагляд ставав дедалі суворішим, і не раз я ризикував, як взагалі зможу дати яку б то не було духову допомогу своїм вірним".

Цей, що боронить національну субстанцію.

Руджері з'ясував теперішні форми підпільної діяльності і організації Української Католицької Церкви, характерні для наставлення її вірних, являючи свої релігійні й опору режимові. Крім звичайних різних джерел і документів, автор цитує у цій справі опінію дослідників сучасного положення Церкви під комуністичним режимом.

Проф. В. Маркус з римського американського університету Лойола, з яким Руджері мав інтерв'ю, висловився так:

"В даних умовах католицька релігія українського народу під Советами стала лившем: дією подвійним до мусульманської релігії. Не маючи підтримки в інституційній Церкві і без виразної та публічної визнання ієрархії вона вибрала характер певного культурно-морального наставлення; релігійність, західній Україні по-

Імж. Омелян Граб переобраний на голову Перт-Амбойської Округи УНС

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Округа на чисту зросла на 11 членів. Багато праці вложено у переведення старого Союзового Дня, за що він подякував всім тим, які до успіху причинилися. Е. Діксон над звітним взяли участь: Іван Рачинський, Дарія Орловська, Михайло Захарко, Теодор Трензельок та Імж. Володимир Янів.

Мігр Уляна Дачук у своїй доповіді дала перегляд організаційних здобутків та фінансового росту цілого УНС. Підкреслюючи братське-допомогове працтво, вона просила підтримки праці Централі й Відділів УНКА. Степан Гавриш поінформовав про організаційні досягнення Округи, висловлюючи признання за країні, осягнті Відділом: 349 — секретар Михайло Захарко, ч. 165 — секретар Михайло Федюшин, ч. 372 — секретар Іосиф Ярема, ч. 353 — секретар Дарія Орловська, ч. 299 — секретар Стефан Матлава.

За здобуті 25 і більше членів нагороджено золотими зірками двоє членів Клубу Заслужених Союзників: Михайла Захарка за здобуті 30 членів і Михайла Федюшина за здобуті 27 членів.

По закінченні вибору Управління Імж. Омелян Граб подякував всім за довіру й закликав до посиленої діяльності в бачутому році. Імж. Володимир Янів подякував УНСОзові за п. о. ж е р тву одвіччя книжкових обгортки і календарів для місцевих шкіл Українознавства та поінформовав про заплановані акції.

ПОДЯКА
Висловлюючи сердечну, пенсіонерську подяку Велічківському Імжу СТЕФАНУ і його ДМИТРОВІ КУПЧУК (May Fair Inn, Toronto) за його прохання надати до старших, безкорисно і щиро допомогти одній з найважливіших для мене час після акцій.

Незабутню, шире, українське спасі. ІВАН ГОРШНИЙ, Торонто

МАТЕМАТИЧНО-ФІЗИЧНА СЕКЦІЯ НТН НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

відбудеться в суботу, 24-го березня 1973 року в годині 1-ої по полудні, в залі НТН, 302 West 13-та вулиця в Нью-Йорку, Н. Й.

ПРОГРАМА:

1. Відкриття.
 2. Проф. Д-р О. ЄЛІАННОК, Спартанський Колегіум, "Релігійна асоціація як час першої сексуальної інтенсивності".
 3. Проф. Д-р О. АНДРЕЙЧЕНКО, Спол. Коол. Університет, "Алгебра і Фізика: Фізична Квантова механіка і Квантова Механіка".
- По доповідях — запити і дискусії.
- Дирекція Математично-Фізичної Секції НТН
- КІНОСТУДІЯ ЯРОСЛАВА КУЛИНИЧА**
КОЛОРОВИЙ ЗВУКОВИЙ ФІЛЬМ (2-годинний)
"ПОЇЗД В УКРАЇНУ"
"ПІЗНАЙ СВОЙ РІДНИЙ КРАЙ"
ДАНТЕ І СВОЄМ ДІТИМ НАГОДУ ПІЗНАТИ НОГО!
буде висвітлений
- ЧИКАГО — Субота, 24-го і неділя 25-го БЕРЕЗНЯ п. р. Субота — 5 і 7:30 веч., неділя — 2, 4:30 і 7-та веч., зала СУМА, 2457 Chicago Avenue.
- КЛІВЛЕНД — П'ЯТНИЦЯ, 23-го — СУБОТА, 7-го КВЕТНЯ 1973 р. год. 8, 5:30, 8:00. Зала церкви СВ. ПОСАДА, 5720 State Rd.
- ДЕТРОЙТ, МІШ. — НЕДІЛЯ, 8-го КВЕТНЯ 1973 р. год. 2, 4:30. УНЦ, вул. Martin W. Ул. ГОРОЖ. КЛІВЛЕНД при Carpenter St. 8 год. веч. ПОНЕДІЛОК І ВІСНОК в ГОРОЖ. КЛІВЛЕНД в год. 7-та веч.

зрушувати сумління світу. Він став пересторогою для багатьох, доказом чого є і подібні статті, як Джованні Руджері в "Дженте".

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІСНІСТЬ НАШОГО УЛОБЛЕНОГО І НЕЗАБУТНОГО МУЖА, БАТЬКА, СИННА І БРАТА

с.л. п. МИХАЙЛА ПОЧТАРА

відправиться ЗАУПОКИНА СЛУЖБА ВОЖА з ПАНАХИДОЮ

в четвер, 22-го березня 1973 року

у Церкві СВ. ІВ. ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКІ, Н. Дж., о год. 8:30 ранку;

у Церкві СВ. ІВАНА у ВІНГАНІ, Н. Дж., о год. 8-й ранку.

РОДИНА

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО

в неділю, 25-го березня 1973 року

в Церкві БОІХ СВЯТИХ

(11 вул. Б'як 3-ої секції) в Нью-Йорку, Н. Й.

буде відправлена

ПАНАХИДА

ЗА СПОКИН ДУШ

бл. п. Володимира Сергійовича ДУБОВА

Всіх згаданих та Духів Покаяння, просимо висловити

Ного Пам'ять молитвами та щирою присутністю на Панахиді.

РОДИНА БАЛІНСЬКИХ

В пам'ять Дорогого Професора

с.л. п. д-ра ЄВГЕНА ВЕРТИГОРОХА

схилимося з серцем 20:00 години

на цій НТН в ЗСА.

Михайло СТЕФАН

Нутлей, Н. Дж.

Перший Співач Дітей.

ЗАМІСТЬ УМЕРЛИХ НА МОГІЛІ

висвітненого громадського діяча, педагога-інженера і

одного з творців української антології для поезії

Українової

с.л. п. міг-а Зелена Зеленого

що їх схилили на фоні пам'яті Велічківського Україно-

знавства, яку надас Олександр НТН у Сербії, Франції:

по 100.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$100.00

по 50.00 дол. — І. Олександр і Ольга Зелена, \$50.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

по 25.00 дол. — І. Марія і Ольга Зелена, \$25.00

У КЕРОВАНОМУ КОМУНІСТИЧНИМ ПРЕЗИДЕНТОМ ЧІЛЕ зростає інфляція з неймовірною швидкістю. У минулому місяці кошти прожитку в Чіле зросли були на понад 4 відсотки, а беручи від початку цього року — вже на 14.9 відс. У минулому 1972-му році кошти прожитку в тій країні зросли аж на 163.4 відс.

Ділячись суцільною міткою з Різдвом і Зізнаннями, що дня 15-го березня 1973 р. заохочена Найсвятішим Тайнами, упокоїлася в Бозі на 74-му році життя, мати Найдорожчий

МАМА, СЕСТРА, БАБУНІ І ПРАБАБУНІ

бл. п. ОЛЬГА ФЕДЬКІВСЬКА

з дому ПАВЛИШИН

народжена в Золочеві.

В глибокому смутку:

допома — ЯРОСЛАВА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ СТАСКОМ

допома — ІРИНА з чоловіком ЮРИМ

допома — РОМАН з дружиною АННОЮ

сестри — АННА, СТЕФАНІЯ І ЕМІЛІЯ

в Родинах

Витуси І Прізвуси

Замість молитви на свічку молитву Поклібання по Зброї, ушанування Висхідної Бороли, хоружного УГА

с.л. п. ВОЛОДИМИРА ЧОРНОДОЛЬСЬКОГО

схилимося суму 125.00 доларів

на цій НТН в ЗСА.

ЧЛЕНИ ОБ'ЄДНАННЯ Б. ВОЛКІВ

УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

І ГРОМАДИНИ М. БАЛТИМОР, МД.

ПОДЯКА

3 Божі Всевисхідні, прожитки 79 разів, відійшов в'їз нас

на Вічний Спокоє в день 21-го листопада 1972 року

ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУНЬО І БРАТ

бл. п. о. крилошанин

ЄВГЕН МАЦЕЛЮХ

"Ще не чувано ікати

Бог Воля не помага".

На тижнях шляху Поклібного заклади не павав відомі

всіх віснх Божих Матері Неустрашимої Матері. Ще не

чувано ікати, щоб Воля не помага. І ділячи помагає

Бог Поклібному на шляху Душпастирської Праці і по-

магає Бог нас в тих найважливіших і сумних хвилинах

нашого життя. Замість 18 і при допомозі Високопреподобних

Отців, вірних братів Парохів і Дітей ми глибоко відпо-

радили Поклібного на Вічний Спокоє.

Цього дорогого висхідного нашу глибоку подяку

Високопреподобному Духовенству за відправлення похоронних

обрядів та прощальних слів, а в будинні Парохів і Дру-

зам за численну участь.

Похоронні Богослуження були відправлені першого ве-

чера в каплиці похоронного заведення П. Яреми в Нью

Йорку.

Другого вечора в церкві Пресвятої Тройці на Статен

Айленді, яку збудував Поклібний.

Третнього вечора і в сам день похоронів в церкві св.

Юра.

Цей час Запокоєння Богослужень прощали прощаль-

но у Статен Айленді о. шамбелі К. Прітцлі, у цер-

кві св. Юра о. Л. Мухрій і д-р В. Гавліч, ЧСВВ.

Віпрод. Кир Поклібний заохочує: Всені, о. Прелат Е.

Монотирський і Всені о. о. д-р шамбелі В. Федан.

Крім зазначених отців у похоронних Богослуженнях

взяли участь о. Р. Бріда, о. Ю. Бенковський, о. Е. Ша-

раменчик, о. А. Кучма, о. Палончик, о. Б. Лука, від отців

Релігійно-мисл. з Нью-Йорку, від отців Васильєв з св. Юра

і монастиря св. Євфимії в Індіані і їх проповіді

своїх думок о. д-р В. Гавліч, ЧСВВ і о. Гавліч-о-

ка, ЧСВВ.

Серед них відзначимо на перше місце Дітей Поклі-

бного, Високопреподобного о. сестриці І. Готри, ЧСВВ.

В пам'ять Поклібного крім численних актів на Статен

Айленді, на прощальних прощальних актах на Статен

Айленді А. В. Шумков 100.00 дол. та д-р О. Баран на радио-

програму отців Васильєв. Цяра подяка усім Жертвода-

вцям за Богослуження.

Різдво сердечну подяку Округовій Раді (УА та Віс-

хідній) і о. д-р В. Гавліч, ЧСВВ за підтримку Поклі-

бного в широкій під час Ного тяжкої недуги, за несподі-

ваною дбайливу опіку і пошх в відправленні Поклібного

в Останню Далеку Дорогу на Вічний Спокоє, за про-

щальні слова в церкві і радіопрограмі отців Васильєв.

Промовили за глибоко зворушливі слова: п. д-р В. Па-

влович — від шкільних товаришів д-р В. Гутля-

внич від Комітету Об'єднаних Організацій міста Нью-Йор-

ку, бл. п. д-р В. Левитський від будинних парохів Ста-

тен Айленді та п. мгр. М. Клепачів від Береків.

Балтійські народи протестують проти порушення прав людини у Прибалтиці

Нью Йорк. — Об'єднання криміналістів шляхом поширення ідей про вищість російського народу. Одночасно автори меморандуму вказують на факти дискримінації, коли йдеться про політичні права меншостей. В доказ правдивості аргументів, в меморандумі наведені цитати промов та писань Брежнєва та інших радянських державних діячів, в яких говориться про першість російського народу у його „героїчні досягнення“, а промовчується всі інші не-російські народи.

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН СТАНІСЛАВИНИН — член УНС Відділу 270 Б-на св. Івана Христителя в Джерсі Сіті, номер 22 лютого 1973 р. на 87 р. життя. Нар. в Рогатині і став членом УНС в 1933 р. Похований у смутку сина: Франка і Андрія, 3 дочки і 5 онуків. Похорон відбувся 36 лютого 1973 р. на цвинтарі св. Петра в Статен Айленді, Н. Й.

Вічна Йм Пам'ять! Стефан Островський, секр.

АНАСТАСІЯ ЛАВА, членка УНС 39 Відділу Т-ва України

Сима Сіт в Спрадзолах, Н. Й. перла 9 січня 1973 р. на 89 р. ж. Нар. в Україні і стала членкою УНС в 1932 р. Похована у смутку 3 дочки з родинами. Похорон відбувся 11 січня 1973 р. на цвинтарі Кат. Церкв св. Івана Христителя в Спрадзолах, Н. Й.

Вічна Йм Пам'ять! Управа

АННА ЧЕРВОНОВА ДУКІН, членка УНС Відділу 96 Т-ва св. Івана в Піттсбурзі, номер 13 лютого 1973 р. на 78 р. життя. Нар. в

Вороніжці, пов. Перемишля і стала членкою в 1945 р. Похована у смутку: Катерину, Петра, Миколу, Марію, Івану Ану і онуків. Похорон відбувся 17-го лютого 1973 р. на цвинтарі св. Івана Христителя в Валдвін Боро, Піттсбург, Па.

Вічна Йм Пам'ять! Секретар

ГЕЛЕНА М. ФІЛІП, членка УНС Відділу 100 Т-ва св. Івана Христителя в Гарі, Інд. номер 4 березня 1973 р. Нар. в Дрогобичі і стала членкою УНС в 1931 р. Похована у смутку дочки: Дарію, Ірину, Марію, Надію, Ван-ду і сина Романа. Похорон відбувся 7 березня 1973 р. на цвинтарі св. о. Николаса в Елмхурст Рівер Гров, Іл. Вічна Йм Пам'ять! Андрій Цибак, секр.

АННА ГАЛІЦЬКА, членка УНС 236 Відділу Т-ва св. Івана Христителя в Сейр, Па. номер 24 лютого 1973 р. на 75 р. ж. Нар. в с. Велике Польє, пов. Санік і стала членкою УНС в 1925 році. Похована у смутку 5 дочок: Розу, Ану, Олену, О. сну, Гозалю і 3 синів: Івана, Михайла і Семена. Похоронено на українському цвинтарі в Сейр, Па. Вічна Йм Пам'ять! Секретар

АНДРІЙ ДУМА — член УНС Відділу 453 Т-ва св. Івана Христителя в Гамілтоні, Онт. номер 5-го лютого 1973 р. Похований нар. в 1920 р. в Зах. Україні і став членом УНС в 1949 р. Похований у смутку дружини Марію сина Тараса, дочки Любу і Ніло та онуків. Похорон відбувся 8-го лютого на цвинтарі Голд Сетлел в Гамілтоні, Онт. Вічна Йм Пам'ять! Секретар

МАРІЯ ЗАВІСКА, членка УНС Відділу 304 в Бюфало, Н. Й., номер 27 лютого 1973 р. на 67 р. ж. і стала членкою УНС в 1941 році Нар. в Бюфало, Н. Й. і стала членкою УНС в 1941 р. Похована у смутку чоловіка Михайла, дочки Дороти, Ану, сина Михайла і онуків. Похорон відбувся 3 березня 1973 на цвинтарі Мт. Олівет в Тонванді, Н. Й. Вічна Йм Пам'ять! Марія Гнатик, секр.

МАРІЯ БАНДА ШАПОВСЬКА, членка Відділу 243 Т-ва св. Михайла в Чикаго-Вест Пулман, Іл. номер 6-го березня 1973 р. на 64 р. ж. Нар. в Чикаго, Іл. і стала членкою УНС в 1937 році. Похована у смутку чоловіка Генрі і сина Рона і Генрі. Похорон відбувся 10 березня на цвинтарі в Чикаго. Вічна Йм Пам'ять! Секретар

МАТІЛЬДА ГУП — членка УНС Відділу 230 Т-ва св. Івана Христителя в Ангстайн, Огайо, номер 28 лютого 1973 р. на 88 р. ж. Нар. в Нітсбурзі, Па. і стала членкою УНС в 1939 р. Похована у смутку чоловіка Едуарда і сина Фредерика. Похорон відбувся 8 березня 1973 р. на цвинтарі Грін Говел Меморіал Парк в Елмхурст, Огайо. Вічна Йм Пам'ять! І. Лямі, секр.

КОЛІЯ ГУРНИК — членка УНС Відділу 146 Т-ва св. Івана Франка в Детройті, Міч., номер 27 лютого 1973 р. на 81 р. ж. Нар. в Україні і стала членкою УНС в 1934 р. Похована у смутку 2 дочки: Марію, Гелену; два сини: Степана і Теодора та 6 онуків. Похорон відбувся 3 березня 1973 р. на цвинтарі Олімпіа Гора в Детройті, Міч. Вічна Йм Пам'ять! Г. Корбан, секр.

HELP WANTED MALE

LOCAL MOVING BUSINESS

We are seeking independent operator capable of handling entire household move and crew. Must be reliable. Your own truck preferred but financing can be arranged. Excellent contract and benefits.

Call Mr. Allen
ENGEL VAN LINES
901 Julie Street
Elizabeth, N.J. 354-7800

TOOL & DIE MAKER
MOLD MAKER
Plastic Injection molding. Steady work. Universal International Industries
29 Riverside Avenue
Newark, N.J.

ПІТТСБург і ЗАХ. ПЕНСІЛЬВЕНІЯ

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ПІТТСБУРГУ І ЗАХІДНОЇ ПЕНСІЛЬВЕНІЇ

повідомляє, що

в неділю, 25-го березня 1973 року

о год. 8-й по пол.

в залі HILTON HOTEL

Common Pl. & Liberty Avenue, Pittsburgh, Pa.

— відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких обов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, Відділові Делегати та Урядники таких Відділів УНС:

24, 41, 53, 56, 63, 91, 96, 109, 113, 120, 126, 132, 161, 264, 276, 296, 329, 338 і 481.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття;
2. Відчитання протоколу з попередніх Зборів;
3. Вибір Президії для переведення Зборів;
4. Звіт Урядників Окружного Комітету;
5. Питання й дискусія над звітами;
6. Удільнення вогуму довір'я;
7. Вибір Окружної Управи і Контр. Комісії;
8. Плян праці Округи на 1973 рік;
9. Доповіді Головних Урядовців;
10. Дискусія та ухвали;
11. Закриття зборів.

На Зборах будуть прийнятими:

УЛЕНА ДИЧУВ, головний касир;
СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радник і обласний організатор;

АНДРІЙ ДЖУЛА, головний радник.

За Окружний Комітет:

Карло Сачко, гол. Петро Кочірка, секр.

НЕМА ТО ЯК НА

СОЮЗІВЦІ!

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетскільських горах

Бліз м. КЕРТОНКСОН, Н. Й.

Замовляйте місце зазчасу на:

КІМНАТИ — НА НЕЗРІВНЯНИЙ

ВАКАЦІЙНИЙ ПОБУТ НА СОЮЗІВЦІ

Горська природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 5 тенісних кортів, відбавковий плоти, оздоровчий розм'як ба-сейн, мистецтв і розвагові імпреси, забави та багато інших угодівень.

Дитячий Табір

Дня у анід 7-11 р., який триватиме:

для ДІВЧАТ — від 23 червня — до 14 липня 1973 р.

для ХЛОПЦІВ — від 15 липня — 4 серпня 1973 р.

Тенісовий Табір

ХЛОПЦІ І ДІВЧАТА (12-18 р.р.)

від 23-го до 30-го ЧЕРВНЯ 1973 р.

Курси Українознавства

від 5-го до 29-го СЕРПНЯ 1973 року

Дня і прізвище

Адреса

Вік

ЗНАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ:

Слабо ☐ Задовільно ☐ Добре ☐

Задучую на рахунок оплати \$

(Повна оплата курсів — \$150.00. Половину належності треба виплатити із апплікацією).

ЗАМОВЛЕННЯ ВИСИЛАТИ:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE

Kerhonkson, N.Y. 12446 Тел. (914) 626-5641

або (914) 626-7361

НА ВЕЛІКДЕНЬ

Найкраще
Найлегше
Найпевніше
Найшвидше

ПРИВІТАТИ СВОІХ

Рідних Друзів і Знайомих

ОВЯТОЧНИМ ПОБАЖАННЯМ

у „СВОБОДІ“

81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ТАРЗАН, Ч. 6903. Обманницькі ловці золота — згинуть ли

Слухай мої останні слова!
Відступись набли — або мої
люди вб'ють тебе!

Раптом — із тіней джунг.

Увага!

Увага!

ТОРОНТО й ОКОЛИЦІ!

Комітет Прихильників

Праці

Маестра В. Авраменка

— алаштує —

в ЧЕТВЕР, 22 БЕРЕЗНЯ 1973 р. о год. 7:30 веч.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
Lippincot Street, Toronto, Canada

ЗУСТРІЧ

З УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДЯНСТВОМ

з нагоди 78-річчя Маестра

- На Зустрічі будуть порушені справи Юлієно Українського Тішчу, архіву, видання історії Українського Тішчу, інструкторського фільму, платівок до ташів і т.п.
- Проситимуть наше Духовенство, Громадянство, бунших Ташпориств Його школи прийняти на цю Зустріч.
- Плянуйте на П'ЯТНИЦЮ, 23-го, СІБГОТУ, 24-го, НЕДІЛЮ, 25-го БЕРЕЗНЯ 1973 р. ВИСВІТЛЕННЯ ФІЛЬМІВ продуції АВРАМЕНКА в УКРАЇНСЬКОМУ ЛЕГІОНІ на Кін вул.
- Спідкуйте за місцевими оголошеннями.
- Побажають слати на адресу:

V. AVRAMENKO c/o Rybicky
130 East 3rd Street, New York, N.Y. 10009
(212) YU 2-7045

КОМІТЕТ

ВІЛКС БЕРРІ і ОКОЛИЦЯ!

В суботу, 24-го березня 1973 року

о год. 6:00 вечора

в Американсько-Українському Клубі

при 566 Felows Avenue, Breslau, Pa.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС

ОКРУГИ ВІЛКС БЕРРІ

В зборах повинні обов'язково участь взяти Відділові Урядовці, Конвенційні Делегати і представники з родинами наступних Відділів:

Нентікок — 29, 319; Бреслав — 30; Вілко Беррі — 99, 223, 278, 282; Едвардсвил — 169; Сейр — 236.

У зборах візьмуть участь:

НОСИП ЛІСОГІР, головний представник;
СТЕПАН ГАВРИШ, головний радник і обласний організатор УНСОЮЗУ.

До участі в зборах запрошуються Члени і все місцеве Українське Громадянство.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Роман Дяків голова Василь Стефурин секретар

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

влаштує

ВОСЬМІ КРАЙОВІ КРУГОЛІНІ ЗМАГАННЯ

в П'ЯТНИЦЮ І СУБОТУ

25 і 26-го травня 1973 р.

Fair Oaks Lanes

Ambridge Avenue

Fair Oaks, Pa. 15003

Тел. (412) 266-9915

В турнірі можуть брати участь лише члени УНСОЮЗУ.

Турнір є під зарядом ABC і WIBC moral sanction.

Гарантовані нагороди на розгрі чоловічих і жіночих дружин:

Чоловіча дружина \$500 1-ше місце — \$300 2-ге місце

Жіноча дружина \$200 1-ше місце — \$100 2-ге місце

• Додат. сингл і дружини: субота, 26 травня 1973 року.

• Передбачається щонайменше одна нагорода на кожних 10 зголотень в кожній гр.

• Ренець зголотень — 29-го квітня 1973 року.

• Нагороди будуть роздані 26 травня 1973 року під час бенкету.

• Плян зазчасу стій змагання на бенкет

БЕНКЕТ

відбудеться в

ALQUIPPA UNA HOME

Brothead Rt., ALQUIPPA, Pa.

год. 7-ма вечора

Запрошуємо до участі всі Союзні Відділи в ЗСА і Канаді.

Зголошення та за дальшими інформаціями пишть до:

Stanley Prokopych

95 Anthony Wayne Terr., Baden, Pa. 15005

Тел. (412) 869-2389

Ukrainian National Association

81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303

Тел. (201) 435-3740

РОЧЕСТЕРІ

В суботу, 31-го березня 1973 року

в год. 6-й вечером

в залі UKRAINIAN AMERICAN CLUB

292 Hudson Avenue, Rochester, N.Y.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС

в РОЧЕСТЕРІ

в яких повинні взяти участь Урядовці і конвенційні Делегати наступних

Відділів УНСОЮЗУ:

36, 66, 217, 285, 289, 316, 343, 367 та 437

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіт Окружної Управи;
2. Доповідь голов. представника Носипа Лісогори;
3. Вибір нової Окружної Управи;
4. Плян праці Округи і Відділів на 1973 рік.

У зборах візьмуть участь:

НОСИП ЛІСОГІР, головний представник УНС і

ВАСИЛЬ ОРЕХОВСЬКИЙ, обласний організатор.

До участі в зборах запрошені теж всі члени УНС та все місцеве Українське Громадянство.

В. В. Гусар, гол. В. Гаврилик, секр.

БОФАЛО і ОКОЛИЦЯ!

В п'ятницю, 30-го березня 1973 року

о год. 7-й вечером

в Українськй Народній Домі

(Ukr. Am. Civic Center)

205 Military Rd., BUFFALO (Black Rock), N.Y.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС

в БОФАЛО

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делегати наступних Відділів:

40, 60, 87, 127, 149, 209, 304, 351, 360 і 363

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіт з діяльності Окружної Управи;
2. Вибір Окружної Управи;
3. Доповідь.
4. Плян праці на 1973 рік.

У зборах візьмуть участь:

НОСИП ЛІСОГІР, головний представник УНС і

ВАСИЛЬ ОРЕХОВСЬКИЙ, обласний організатор

До участі в зборах запрошені також члени УНСОЮЗУ та широке Громадянство.

А. Кобрин, гол. М. Гаврус, секр.

НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯ!

В п'ятницю, 23-го березня 1973 року

о год. 7:00 веч.

в Домівці Товариства „Дністер“

361-го ВІДДІЛУ УНС

при 119 Еве „А“, між 7-8 вул. в Нью Йорку

— від